

1938-ban született Brassóban, Székelyudvarhelyen végezte a középiskolát, egyetemi oklevelét pedig a Babeş–Bolyai Tudományegyetem történelem–filozófia karán szerezte meg 1960-ban. Tanári pályafutása a zetelaki gimnáziumban kezdődött, ahol tizenkét évig tanított. 1972-ben került a Tompa László Általános Iskolába, ahol egészen nyugdíjazásáig, 1998-ig történelemtanárként dolgozott.

Vofkori György első, Székelyudvarhely múltjáról szóló képes kötete 1995-ben jelent meg, ezt három évvel később a második, bővített kiadás követte, majd 2009-ben a bővített, kétkötetes harmadik kiadást is kezükbe vehették az olvasók (Székelyudvarhely - Várostörténet képekben). Az udvarhelyi után Székelykeresztúr, Gyergyószentmiklós és Csíkszereda képes történetét is elkészítette. 1960-tól gyűjtötte a helytörténeti anyagokat, 1974-től végezte Udvarhelyszék hely-, kultúr- és gazdaságtörténeti felmérését. Pedagógiai, néprajzi, hely- és művelődéstörténeti írásait számos hazai lapban (Hargita, Ifjúmunkás, Hídfő, Székelység, Székely Útkereső) közölte.

1998-ban a város történetével kapcsolatos tudományos és ismeretterjesztő munkásságáért Székelyudvarhely városa Pro Urbe Díjjal, tanári munkája elismeréséül a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége pedig Ezüstgyopár díjjal tüntette ki. 2006-ban a Príma Rádió hallgatói és a rádió vezetősége a Legprimább Polgár díjával tüntette ki.

Vofkori György évek óta súlyos betegséggel küzdött, vasárnapra virradóra érte a halál, temetéséről később intézkednek.

„Benne élt a városban és egy egész város élt őbenne” – **Róth András Lajos**nak, a Tudományos Könyvtár igazgatójának emlékező sorait barátjáról

[itt olvashatják](#)

–